

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1980-1981

13 JANUARI 1981

**ONTWERP VAN HERSTELWET
inzake de fiscale en financiële bepalingen**

I. — AMENDEMENT

INGEDIEND DOOR DE HEER KNOOPS

Arts. 29 tot 32

Die artikelen weglaten.

VERANTWOORDING

De voorgestelde maatregel is hoofdzakelijk van ideologische aard. Hij treft ten hoogste 3 600 belastingplichtigen wier gemiddelde aanslagvoet hoger is dan 50 % (72 % marginale aanslagvoet).

Alleen al het doctrinaire karakter van een dergelijk voorstel jaagt de investeerder angst aan en is op zichzelf een bijkomende reden om kapitaalvlucht naar het buitenland te plegen.

De voorzitter van de Belgische Vereniging der banken beklemtoont het noodlottige karakter van een dergelijke maatregel in de volgende bewoordingen : « Het automatische karakter van een bijkomende en verplichte financiering van de Schatkist zoals die door het plan in uitzicht wordt gesteld ... is zowel op economisch als sociaal vlak onverantwoord. In plaats van tot de sanering van de openbare financiën bij te dragen, biedt dit voorstel aan de Schatkist de mogelijkheid om het zich gemakkelijk te maken ».

In de ogen van het publiek is het verplicht sparen dat de Regering wil invoeren, niets anders dan een vooruitlopen op de vermogenbelasting.

Zie :

716 (1980-1981) :

- Nr 1: Wetsontwerp.
- Nr 2: Amendementen.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1980-1981

13 JANVIER 1981

**PROJET DE LOI DE REDRESSEMENT
relative aux dispositions fiscales et financières**

I. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. KNOOPS

Art. 29 à 32

Supprimer ces articles.

JUSTIFICATION

La mesure proposée est essentiellement du type idéologique. Elle concerne au maximum 3 600 contribuables dont le taux moyen d'imposition est supérieur à 50 % (72 % à la marge).

Le caractère doctrinaire d'une telle proposition fait, à lui seul, peur à l'investisseur et pourrait en soi constituer une raison supplémentaire à la fuite de capitaux vers l'étranger.

Le président de l'Association belge des banques souligne le caractère néfaste d'une telle mesure en ces termes : « le caractère automatique d'un financement supplémentaire et obligatoire du Trésor tel que prévu par le plan ... est injustifié tant sur le plan économique que sur le plan social. Plutôt que de contribuer à l'assainissement des finances publiques, cette proposition permet au Trésor de s'installer dans une situation de facilité ».

Dans l'esprit du public, l'épargne forcée que le Gouvernement pré-tend instaurer ne constitue qu'une anticipation de l'impôt sur les fortunes.

**E. KNOOPS
G. SPROCHEELS**

Voir :

716 (1980-1981) :

- № 1: Projet de loi.
- № 2: Amendements.

II. — AMENDEMENTEN IN BIJKOMENDE ORDE
VOORGESTELD DOOR DE HEREN GOL
EN KNOOPS

OP HET AMENDEMENT VAN DE HEER KNOOPS
(zie I hievoor)

Art. 29

In § 1, op de zesde regel en in § 2, op de zesde regel, het bedrag « 5 000 000 F » telkens vervangen door het bedrag « 10 000 000 F ».

Art. 30

Dit artikel aanvullen met een § 4, luidend als volgt :

« § 4. De inkomsten uit Staatsleningen, industriële obligaties of aandelen waarop overeenkomstig de bepalingen van artikel 29 en van dit artikel is ingetekend, worden gedurende de hele periode waarin de ingeschreven of in bewaring gegeven effecten onbeschikbaar zijn, vrijgesteld van de personenbelasting en van de roerende voorheffing. »

VERANTWOORDING

Het grensbedrag 5 000 000 F inkomen voor verplichte intekening op de lening lijkt ons te laag. De inkomsten uit arbeid mogen immers niet worden getroffen. Bovendien wordt voorgesteld om de inkomsten uit leningen en aandelen waarop is ingetekend, vrij te stellen van personenbelasting en van roerende voorheffing.

II. — AMENDEMENTS SUBSIDIAIRES
PRÉSENTÉS PAR M. GOL
ET KNOOPS

A L'AMENDEMENT DE M. KNOOPS
(voir I ci-avant)

Art. 29

Au § 1, cinquième ligne et au § 2, cinquième ligne, remplacer chaque fois le montant de « 5 000 000 de F » par le montant de « 10 000 000 de F »;

Art. 30

Compléter cet article par un § 4, libellé comme suit :

« § 4. Les revenus des emprunts de l'Etat, des obligations industrielles ou des actions souscrites conformément aux dispositions de l'article 29 et du présent article sont exonérés de l'impôt des personnes physiques et du précompte mobilier pendant toute la durée de l'indisponibilité des titres inscrits ou déposés ».

JUSTIFICATION

La limite de 5 000 000 de F de revenus à partir de laquelle l'emprunt doit être souscrit nous paraît trop basse. Il convient en effet de ne pas frapper les revenus du travail. Il est suggéré en plus d'exempter les revenus des emprunts et actions souscrites de l'impôt des personnes physiques et du précompte mobilier.

J. GOL
E. KNOOPS
G. SPROCHEELS

III. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER GOL

Art. 26

1) Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

« § 1. De winst van welke nijverheids-, handels- of landbouwbedrijven ook die in 1980 voldeden aan de voorwaarden gesteld bij artikel 12 van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen, en de baten van de beoefenaars van vrije beroepen, ambten of posten, en van elke winstgevende bezigheid die niet bedoeld is in artikel 20, 1^e en 2^e, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, worden van de personenbelasting, de vennootschapsbelasting of de belasting der niet-verblijfshouders vrijgesteld tot een beloop van 100 000 F per bijkomende personeelseenheid. »

2) Paragraaf 6 weglaten.

VERANTWOORDING

Paragraaf 6 van dit artikel beoogt de mogelijkheid om de belastingvrijstelling tot een beloop van 100 000 F per bijkomende personeelseenheid bij koninklijk besluit uit te breiden. Bedoelde bepaling beperkt die mogelijkheid echter tot de beroepen die werkelijk de

III. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. GOL

Art. 26

1) Remplacer le § 1 par ce qui suit :

« § 1. Les bénéfices des exploitations industrielles, commerciales ou agricoles quelconques qui, en 1980, réunissaient les conditions prévues par l'article 12 de la loi du 17 juillet 1975 relative à la compatibilité et aux comptes annuels des entreprises et les profits des titulaires de professions libérales, charges ou offices et de toutes autres occupations lucratives non visées à l'article 20, 1e et 2e du Code des impôts sur les revenus, sont immunisés de l'impôt des personnes physiques, de l'impôt des sociétés ou de l'impôt des non-résidents, à concurrence de 100 000 F par unité de personnel supplémentaire. »

2) Supprimer le § 6.

JUSTIFICATION

Le § 6 du projet de loi qui vise la possible extension par arrêté royal de l'immunité des bénéfices à concurrence de 100 000 F par unité de personnel supplémentaire limite cette possibilité d'extension aux professions qui supportent effectivement la concurrence des exploita-

concurrentie ondergaan van de nijverheids-, handels- of landbouwbedrijven. Derhalve wordt dat voordeel ontzegd aan de beroepen die onder een corporatieve beroepsorde vallen (zie commentaar op de artikelen, blz. 10).

Dat is een onverantwoorde discriminatie.

De vestigingswet van 1958 stelt beschermingsmaatregelen vast in de andere beroepen (examen, toelating te verlenen door de kamers van ambachten en neringen, enz.).

Er mag dus geen onderscheid worden gemaakt tussen de vrije beroepen die het voordeel van die maatregel kunnen genieten.

De amendementen zijn des te meer verantwoord daar artikel 26 vooral tot doel heeft de tewerkstelling aan te moedigen.

Welke andere benaming dan die van sociale uitsluiting kan men immers geven aan een bepaling die ervan uitgaat dat een betrekking gecreëerd door een architect, een geneesheer of een deurwaarder, geen aanmoediging verdient, terwijl een betrekking gecreëerd door een spekslager of zelfs een makelaar, een waargenoster of een handelaar in uitheemse dieren, aanleiding geeft tot belastingvrijstelling tot een bedrag gelijk aan 100 000 F?

Om die reden stellen wij voor § 6 van artikel 26 weg te laten en § 1 van herzelfde artikel zodanig te wijzigen dat de toepassing ervan wordt uitgebreid tot de beoefenaars van alle vrije beroepen.

tions industrielles, commerciales ou agricoles quelconques. Ce faisant, le projet exclut du bénéfice de la mesure des professions soumises à un ordre professionnel (voir commentaire des articles, p. 12).

Cette exclusion n'est pas justifiable.

Les dispositions de la loi de 1958 sur l'accès à la profession fixent elles aussi des mesures de protection dans les autres professions (examen, autorisation des chambres des métiers et négociés, etc.).

Il y a lieu dès lors de ne faire aucune distinction entre les professions libérales auxquelles le bénéfice de la mesure peut être accordé.

Les amendements se justifient d'autant plus que la disposition de l'article 26 a pour objectif principal l'encouragement de l'emploi.

Comment justifier autrement que par un véritable ostracisme social la disposition qui considère que l'emploi créé par un architecte, un médecin ou un huissier ne donne pas lieu à encouragement tandis que celui créé par un charcutier, voire un courtier, une diseuse de bonne aventure ou un marchand d'animaux exotiques donne lieu à exonération des bénéfices à concurrence de 100 000 F.

Pour cette raison, nous proposons la suppression du § 6 de l'article 26 et, par une modification du § 1, l'extension du champ d'application de l'article à tous les titulaires de professions libérales.

J. GOL
G. SPROCKEELS